

— Роба! А-а! . . О-о-о! Единъ пътъ ли само ти това направи или нѣколко пъти?

— Само единъ пътъ.

— И ти си увѣренъ, господарю, че тя начърта роба?

— Да, увѣренъ съмъ въ това! — отговори заинтересованиятъ Виниций. — Догаждашъ ли се какво може да значи това?

— Какъ да се не догаждамъ! — извика Хилонъ.

Като се поклони, той добави, като прощално привѣтствие:

— Нека Фуртуна ви обсипе пѣ равно съ всички блага, благородни господари!

— Кажи да ти дадѣтъ дрѣха, — каза му на трѣгванье Петроний.

— Улисъ ти благодари за Терсита, — отговори грѣка.

И, като се поклони още веднѣжъ, той излѣзе изъ атриума.

— Какво ще кажешъ за тоя благороденъ мъдрецъ? — попита Петроний Виниция.

— Ще кажъ, че той ще намѣри Лигия! — радостно извика Виниций, — но ще добавжъ, че, ако съществуваше царство на лжжитѣ, той би могълъ да му стане царь.

— Несъмнѣно. Азъ трѣбва по облизу да се запознажъ съ тоя стойкъ, а сега нека заповѣдамъ да освѣжжѣтъ атриума съ пушение.

А Хилонъ Хилонидесъ, като се обви въ новата дрѣха, дрънкаше подъ нея получената отъ Виниция кисия, като се радваше, както за нейната тежестъ, тѣй и за звука, който издаваше. Той вървѣше полека и се озърташе назадъ, за да види да ли го не слѣдждѣтъ отъ къщата на Петрония, мина прѣзъ портика на Ливия и, като стигнж до жгѣла на *Clibus Virbius*, сви къмъ Субуръ.

— Трѣбва да идж у Споръ, — разсжждаваше той въ себе си, — и да разлжжъ малко вино за Фортуна. Азъ намѣрихъ, най-сетнѣ, онова, що дирѣхъ отдавна. Той е младъ, горещъ, щедъръ, като рудницитѣ въ Кипръ, и за тая лигийска вѣйка е готовъ да даде половината си състояние. Трѣбва, обаче, прѣдпазливо да се обрѣщамъ къмъ него, защото намръщенитѣ му вѣжди не показватъ нищо добро. Уви, вълци господаруватъ днесъ надъ свѣта! . . Азъ по малко бихъ се боялъ отъ тоя Петроний. О, богове, защо посрѣдничеството се плаща днесъ по-добрѣ, отколкото добродѣтелята? . . Та тя начърта роба върху пѣсъка? Ако знажъ що значи това, дяволъ да ме вземе! Но азъ ще узнажъ! А понеже рибитѣ живѣждѣтъ въ водата, а въ водата по-мѣчно се правждѣтъ издирвания, отколкото на суша, ergo: той ще ми плати за тая